

Stiegler

Osterøy kommune

5282 LONEVÅG

Bergen, 12.05.2016
E-post: ak@stiegler.no
Ansvarlig advokat: Aksel Kayser
Vår ref. 11085

6/1 VEVLETVEIT - STOPPORDRE OG RETTINGSPÅLEGG

1: INNLEDNING

Jeg viser til brev datert 22. april 2016, som inneholder stoppordre såvel som oppfordring til å komme med uttalelse i forhold til varsel om mulig pålegg om retting og mulig tvangsmulkt.

Ettersom brevet kommer Osterøy kommune direkte sendes dette brev til kommunen direkte, med kopi til Steenstrup Stordrange.

Dette brev er klage over vedtak om stoppordre så vel som uttalelse i forhold til mulig vedtak om retting og ilegging av tvangsmulkt.

Nedenfor i punkt 3 påpekes for at stoppordren er utslag av maktmisbruk, som gjengjeldelse mot vår klient, herunder prosessvarsel datert 8. april 2016, jfr. redegjørelse i brev datert 22. mars 2016.05.12

Videre i punkt 4 påpekes at stoppordre er uhjemlet så vel som unødvendig. Det samme gjelder mulig vedtak om retting og tvangsmulkt, jfr. punkt 5.

I punkt 6 kreves at klagen gis oppsettende virkning.

I punkt 2 går jeg gjennom historikken fra oppstarten i 1989 og frem til i dag.

Stoppordren innebærer at driften evt. må stanses. Hva som menes med retting er uklart, men det legges herfra til grunn at man mener gjennomføring av søknadsprosess med henblikk på vedtatt reguleringsplan. Ettersom dette er igangsatt, noe som rådmannen bør være kjent med ettersom det er opplyst til ham, fremstår brev datert 22. april 2016 som overilet og uforholdsmessig.

Stopp av driften vil ha meget uheldige konsekvenser. Å kreve at driftsansvarlig forlater et steinbrudd hvor et omfattende arbeid med terrengtilpassing og tilføring av jordmasser og oppdyrking gjenstår er i egentlig forstand ikke forsvarlig.

Stiegler

2: HISTORIKKEN

Tiltaket på gnr 6 bnr 1 startet opp på slutten av 1980-tallet.

Det ble fattet vedtak 1. mars 1989.

Vedlegg 1: Utdrag av vedtaket, fra brev 28. august 2012
Vedlagt kart som viser arealene I-VII

Selv om jeg har bedt om innsyn i hele dokumentet har ikke Osterøy kommune villet sende meg det.

Formålet var åpenbart med andre ord en kombinasjon av oppdyrking og steinuttak, dvs. omdisponering av arealer.

Driftsselskapet fikk konsesjon/utslippstillatelse i 1992. Da selskapet gikk konkurs overtok vår klient driften. Han ble meddelt konsesjon i 1999.

Vedlegg 2: Utslippstillatelse for drift av pukkverk datert 26. november 1992
Vedlegg 3: Brev om overtakelse av konsesjon for steinknuseverk datert 14. mai 1999

Denne konsesjonen ble trukket tilbake pr 1. januar 2010, noe som skjedde for samtlige steinknuseverk. Deretter har driften vært styrt av regelverket i forurensningsforskriften Kapittel 30, som forutsatte at slike steinknuseverk ikke behøvde konsesjon.

Det sier seg selv at vilkårene i konsesjonen har vært sentrale for driften.

Fylkesmannen i Hordaland har ført tilsyn med virksomheten. Jeg får av senioringeniør John Olav Hisdal opplyst at det ikke er mottatt klager på driften og at vår part har gjort en formidabel jobb på stedet. Det var sist tilsyn i 2014.

Vedlegg 4: Brev om tilsyn datert 19. august 2014
Vedlegg 5: Rapport fra inspeksjon datert 3. september 2014

Da vår part tok over driften var arealene omfattet av vedtak i 1989 svært dårlig opparbeidet og det ble en omfattende jobb å rydde opp. I dette har vår klient i samarbeid med grunneier, kommune og Statens Vegvesen gjort en formidabel innsats med eiendommen og hele området nord for fylkesvegen er nå i det vesentlige ferdig oppdyrket.

Vedlegg 6: Fotografi pr. 2008
Vedlegg 7: Reguleringsplan 1253 2008 1200
Med kart
Vedlegg 8: Referat datert 28. oktober 2013

Tidligere rådmann Edvard Bolstad forslø at det ble utarbeidet en reguleringsplan. Vår part ble lovet at Osterøy kommune skulle ta kostnaden med det. Fra dette arbeidet viser jeg til

Vedlegg 9: Brev fra Osterøy kommune datert 24. august 2005
Vedlegg 10: Referat fra førehandskonferanse 18. september 2007
Vedlegg 11: Brev til Osterøy kommune datert 24. september 2007
Vedlegg 12: Brev med vedtak og saksfremstilling datert 31. oktober 2007
Vedlegg 13: Rekning datert 28. 12.2007

Stiegler

- Vedlegg 14: Referat fra møte 24. april 2008
Vedlegg 15: Referat fra møte 13. mai 2008
Vedlegg 16: Melding om igangsetting av privat planarbeid datert 30. august 2008
Vedlegg 17: Brev fra Hordaland Fylkeskommune datert 3. oktober 2008
Vedlegg 18: Brev fra Osterøy kommune datert 18. januar 2012
Vedlegg 19: Notat fra May Britt Hernes datert 20. mars 2012

Fra dette arbeidet fremhever jeg at formannskapet ga løyve til oppstart i møte 31. oktober 2007. I saksutredningen ble bla. følgende fremhevet:

Her står i dag ein del gamle anleggsmaskiner og anna anleggsmateriell som ein ønskjer opprydding i. Vidare ønskjer ein tilbakeføring av området nord for riksvegen til landbruksområde.

Jeg viser i denne sammenheng at området nord for riksvegen ble medtatt i planen utarbeidet av Statens Vegvesen, se vedlegg 7, samt den opprydding som er gjennomført. Dette betyr at vesentlige deler av planarbeidet ble ivaretatt av det planarbeid Statens Vegvesen gjennomførte, se vedtak i Osterøy kommune så sent som 16. januar 2009, vedlegg 7 side 4. Gjennomføring av dette tiltaket var beregnet frem til 2013, jfr. referat fra oktober 2013, se vedlegg 8.

Allerede i 2005 fikk vår klient utarbeidet profiler og masseberegninger for tiltaket på sørsiden av vegen. Dette er innlevert til Osterøy kommune og inneholder vesentlige elementer i en gjennomførings- eller driftsplan for tiltaket.

Vedlegg 20: Masseberegning, kart, terrengdisponering og profiler fra Vest Oppmåling

Vedlegg 16 flg viser oppstart av planarbeid i 2008, som omfatter området på begge sider av vegen. Den delen som ligger på nordsiden av vegen er del av reguleringskartet for plan 1253 2008 1200, se vedlegg 7 side 5, med oppdatering senest i november 2009.

Denne dobbeltbehandlingen er en av grunnene til at planarbeidet for vår part stanset opp.

Det var noe aktivitet fra Osterøy kommunes side også etter dette, se vedlegg 18.

Dette munnet ut i at Osterøy kommune frafalt kravet om reguleringsplan. Dette fremgår av vedlegg 19. Her fremgår det at kravet om reguleringsplan er vurdert internt «der rådmann, plan og miljø og teknikk deltok». Det ble vedtatt så sende det brev som er vedlegg 18. Avslutningsvis i notatet, som er datert 20. mars 2012, står det følgende:

Plan har ikkje motteke nokon attendemelding reguleringssake vert dermed avslutte. Tiltaket og arealbruken på området vil fylgjast opp vidare av Miljø og Teknikk etter det løyve tiltakshavar har fått frå Fylkeslandbruksstyret. Dersom det skal nyttast anna areal er det krav om regulering av området. Tatt i betraktning tida som er gått, endringar i lovverk og mangel på innbetaling av gebyr vil då det vere naturleg med ein ny oppstart.

Det er p.t. ikke snakk om å ta i bruk annet areal enn arealene som viser på vedlegg 1 side 2

Det ble sendt ut en stoppordre i august 2008, under henvisning til vedtaket fra 1989.

Vedlegg 21: Brev datert 20. august 2012

Stiegler

I brevet er det ikke gitt mulighet for å avgi uttalelse og det er ikke informasjon om klagefrist mv. Brevet er derfor urettmessig og åpenbart ikke fulgt opp. Det er dessuten slik at det ene vilkåret fra 1989, om at herredsgronomen skulle ha kontroll på sperret konto, ikke var oppfylt fra Osterøy kommunes side.

I mars 2013 henvender Osterøy kommune seg til Hordaland Fylkeskommune og får svar i mars 2014.

Vedlegg 22: Brev datert 13. mars 2014

I dette brevet skriver fylkeskommunen at det er lite aktuelt å følge opp jordlovvedtaket sine vilkår.

Fra 2015 er regelverket endret ved at Direktoratet for mineralforvaltning fører tilsyn med steinknuseverkene. Vår klient er i dialog med direktoratet om dette.

Dette innebærer et krav om driftsplan for gjennomføring av tiltaket. Dette kan best ivaretas ved reguleringsplan, som bør komme på plass med sikte på såkalt driftskonsesjon i samsvar med minerallovens § 43. Søknad om driftskonsesjon skal inneholde en driftsplan og det er et alminnelig krav om at slik plan skal vedlegges en reguleringsplan.

I 2015 prøvde vår part å få på plass oppstartsmøte med sikte på reguleringsplanarbeid. I denne sammenheng prøvde Roger Hartveit ved en rekke henvendelser til Osterøy kommune og da særlig gjennom samtaler med tidligere rådmann Odd Ivar Øvregård å få ut dokumentasjonen som gjelder selskapets drift. Dette materialet ble han lovet, men han fikk det ikke før Øvregård sluttet som rådmann.

Like før nyttår 2015 ble han kjent med at en saksbehandler i Osterøy kommune til kunder av selskapet hevdet at driften var ulovlig. Dette reagerte vår klient på og det er bakgrunnen for prosessvarselet som igjen har ført til stoppordren.

Etter dette har vår part bedt om dokumentasjon for påstått ulovlighet og det ble gjennomført et møte hos rådmannen 2. mars 2016.

På samme tid er det kontakt med Direktoratet for mineralforvaltning, som er informert om oppstartsmøte.

Vedlegg 23: Brev fra DFM datert 4. september 2015

Vedlegg 24: Brev fra DFM datert 11. januar 2016

Vedlegg 25: Epost datert 18. januar 2016

Vedlegg 26: Epost datert 1. februar 2016

Vedlegg 27: Epost datert 2. mars 2016

Det ble gjennomført oppstartsmøte 6. april 2016. Dette er selvsagt rådmannen kjent med.

Vedlegg 28: Epost fra Multiconsult datert 10. mai, med inntatt referat fra oppstartsmøte
Også med kart for plangrense i henhold til kommuneplan

Kartet avgrensar reguleringsområdet til det arealet på sørsiden av fylkesvegen som planmessig er lagt ut til masseuttak. Å få utarbeidet reguleringsplan, et planarbeid som er ivaretatt av en stor aktør i dette markedet, bør kunne gå nokså raskt.

Stiegler

Følgende er således status pr. 22. april 2016:

- Osterøy kommune har i 2012 bestemt at det ikke kreves reguleringsplan før arealet utvides til «anna areal» (vedlegg 19)
- Hordaland fylkeskommune mener i 2014 at det er lite aktuelt å følge opp jordlovvedtaket fra 1989 (vedlegg 22)
- Direktoratet for mineralforvaltning ber om at tiltakshaver sender inn søknad om driftskonsesjon (vedlegg 23-24)
- Reguleringsarbeid er påbegynt med bistand av Multiconsult (vedlegg 28)

Anleggsområdet til steinknuseverket har Osterøy kommunen i forskjellige sammenhenger benyttet seg av.

Fra dette området har Osterøy kommune kjøpt masser som grus mv.

Vedlegg 29: Kontoutskrift for kunder, Osterøy kommune 2010, 2011, 2015

Det er nylig levert grus til sjukeheimen på Hauge.

Til dette området har Osterøy kommune i 2014-2015 fått tilkjørt store mengder med masser fra gravplassene på Gjerstad og Hamre. Det er avlevert ca. 170-180 lass jord og stein fra Hamre i løpet av 2015, vederlagsfritt, masser som steinknuseverket har rensert og knust mv.

Tilsvarende har pågått i alle år, bla. har selskapet mottatt overskuddsmasser og tipplass med gravstein mv. som selskapet har knust mv.

På dette området har brannvernet i kommunen hatt flere øvelser. De har spurt om anledning til dette og fått lov til det, noe som har skjedd 2-3 ganger. Problemet er at brannvernet ikke har ryddet bort bilvrak mv. etter seg, noe selskapet da har måttet rydde bort.

Så vidt selskapet er kjent med er området det eneste som i kommuneplanen er avsatt til steinknuseverk i Osterøy kommune. Det finnes andre områder hvor tilsvarende aktivitet forekommer, som man i Osterøy kommune ikke reagerer.

En av de som er aktiv på dette området er H. Skistad Transport AS. Det var innehaveren i det selskapet som tok kontakt med tidligere rådmann og fikk initiert at en saksbehandler i kommunen sendte ut skriv med påstand om at driften hos selskapet er ulovlig. Dette har Skistad selv erkjent.

H. Skistad Transport AS var tidligere en stor kunde hos Fotlandsvåg Maskinentreprenør AS.

Vedlegg 30: Kontoutskrifter H. Skistad Transport for 2010, 2011, 2013 og 2014

Skistad konkurrerer nå med vår klient om leveranser av pukk og stein og fikk hindret at vår klient leverte masser i forbindelse med utvidelsene på ungdomsskolen.

Dette ble gjort ved at en saksbehandler i kommunen sendte ut epost, jfr.

Vedlegg 31: Epost datert 15. desember 2015

Stiegler

Osterøy kommune har for lengst akseptert at driften skjer uten reguleringsplan og gjennomføring har vært til beste for planområdet og kommunale myndigheter helt siden Roger Hartveit overtok driften, herunder gjennom samarbeid med kommune, vegvesen og fylkesmann.

De hensyn som bør ivaretas blir nå ivaretatt av Direktoratet for Mineralforvaltning. Dette betyr at det har skjedd en innstramning fra 1/1-2015 i forhold til det regime som gjaldt fra 1/1-2010, med tilsyn fra fylkesmannens side.

DFM sender ut brev høsten 2015, for å rydde opp blant en rekke foretak innenfor steinknusing, se vedlegg 23. I dette er virksomheten til vår klient en av mange selskaper.

Dette har ført til oppstart med henblikk på reguleringsplan.

Osterøy kommune behøver derfor ikke gå ut slik det nå er gjort.

Osterøy kommune har på den annen side berømmet tiltakshaver for oppdyringsarbeidet på nordsiden av vegen, som nå er på det nærmeste ferdiggjort.

Vedlegg 32: Brev fra Osterøy kommune datert 1. oktober 2015

3: MYNDIGHETSMISBRUK

Stoppordren er et svar på et prosessvarsel. Slik håndtering av et uklart tvistetema bør ikke skje. Det er i seg selv maktmisbruk og åpenbart i strid med god forvaltningsskikk.

Jeg viser til at Osterøy kommune i denne sammenheng argumenterer ensidig ut fra enkelte rettslige forhold, uten å forholde seg til tidligere saksbehandling og gjeldende rett. Når formålet er å stanse driften tenker rådmannen ensidig og makter ikke ivareta den objektivitet i forhold til de hensyn plan- og bygningsloven, og annen lovgivning, skal ivareta.

Denne måte å styre argumentasjonen på er i seg selv myndighetsmisbruk, og handler om gjengjeldelse mot vår part fordi han har sendt prosessvarsel til kommunen.

Dette betyr at rådmannen i kommunen benytter en ensidig og rigid forståelse av regelverket for å "slå tilbake" mot vår part, som på sin side har benyttet advokat og på saklig grunnlag har argumentert ut fra en mer helhetlig saksbehandling og forståelse av regelverket, særlig i brev datert 22. mars 2016.

Det kan godt være behov for å korrigere advokatens oppfatning, men det er meningsløst å besvare en saklig gjennomgang av kjente forhold med stoppordre. Det er ingenting ved driften i dag i forhold til tidligere som tilsier dette. Tvert imot har driften de siste 10 årene tydelig vist at selskapet ivaretar de interesser som gjør seg gjeldende. Stoppordren kan vanskelig oppfattes annerledes enn en reaksjon på prosessvarsel, uten reell tilknytning til de formål plan- og bygningsloven, og andre lover, har som formål å ivareta.

At argumentasjonen i advokatens brev ikke er kommentert av rådmannen betyr at han heller ikke har vurdert det, i hvert fall ikke på en tilstrekkelig og forsvarlig måte.

En slik saksbehandling bekrefter at formålet med stoppordren er å «gjengjelde» en handling man oppfatter som truende.

Stiegler

Jeg viser i denne sammenheng til at jeg i brev datert 8. april 2016 har påpekt at også «nåværende rådmann» har opptrådt uaktsomt i forhold til det krav om erstatning som er annonsert i det brevet.

Dette betyr at rådmann Jostein Førre har en egeninteresse, dvs. en privat og personlig interesse i at det reageres mot vår part.

Når rådmannen har en økonomisk egeninteresse i å sende ut en stoppordre er det åpenbart at han benytter seg av sin posisjon og utøver makt på en utilbørlig måte.

I tillegg til å misbruke sin maktposisjon for å «knekke» vår part er Jostein Førre åpenbart inhabil.

At rådmannen også viser til en påstått stoppordre fra august 2012 og et brev fra Hordaland Fylkeskommune fra mars 2014 styrker på ingen måte grunnlaget for stoppordre. Det derimot bekrefter at Osterøy kommune ikke har villet stanse tiltaket, men fortsette den type gjennomføring som har eksistert gjennom 25 år, med sikte på et best mulig resultat.

Kravet om reguleringsplan er i denne saken uhjemlet.

Jeg viser til at man internt i Osterøy kommune har lagt til grunn at kravet ikke skal fremmes før tiltaket evt. utvides til annet areal. Det er i forhold til dette uten interesse hva Hordaland Fylkeskommune mener.

Rådmannen gjør også det kunststykke å hevde at driften er i strid med jordloven, og viser til brev fra Hordaland Fylkeskommune, mens det denne etat skriver er at «ei oppfølging av jordlovvedtaket sine vilkår no framstår som lite aktuell», bla. fordi jordlovvedtaket er 25 år gammelt.

Det er dessuten slik at jordlovvedtaket inneholder en forpliktelse for Osterøy kommune, om en konto som bare skal disponeres av «heradsagronomen». Denne kontoen er blitt tømt åpenbart fordi landbrukssjefen ikke ivaretok forpliktelsen på en forsvarlig måte. Dette forhold er en del av grunnlaget for erstatningskravet vår part retter mot Osterøy kommune. Dette betyr at stoppordren også benyttes for å «kneble» også dette forholdet.

Bestemmelsen i vedtaket fra 1989 sier at det skal betales inn kr. 4,- pr m². For restarealet som nå skal reguleres utgjør dette ca. kr. 200.000. Dette er penger Osterøy kommune skal svare for.

Ved å sende stoppordre prøver rådmannen å kvitte seg med dette problemet.

Det er videre slik at brevet fra Hordaland fylkeskommune inneholder åpenbare uriktigheter. Fylkeskommunen kan ikke være gjort kjent med tilsynet fra Fylkesmannens side og heller ikke med reguleringsplan utarbeidet av Statens vegvesen.

Påstand: Vedtak om stoppordre oppheves.

4: **STOPPORDREN ER UHJEMLET**

I dette saksforholdet har Osterøy kommune frafalt kravet om reguleringsplan. Jeg viser til uttalelse om avsluttet regulerings sak gjengitt under punkt 2, se vedlegg 19. Det er intet ved den etterfølgende saksbehandling som har endret dette.

Stiegler

I dette saksforholdet har Hordaland fylkeskommune frafalt krav i henhold til jordlovvedtak i mars 1989. Jeg viser til uttalelse gjengitt under punkt 3 ovenfor.

DFM har bedt om at vår part sender inn opplysninger og følger opp med søknader om driftskonsesjon. Dette forutsetter driftsplan og i denne sammenheng også vanligvis en reguleringsplan.

Området er lagt ut til masseuttak i kommuneplanen og vår part har igangsatt reguleringsarbeid.

Ettersom verken Hordaland Fylkeskommune eller Osterøy kommunestyre har hatt innvendinger mot dette tidligere, slik dokumentasjon under punkt 2 viser, antas at godkjent reguleringsplan kan foreligge innenfor det som er mulig å få til av normal saksbehandlingstid. Dette forutsetter selvsagt at rådmannen i kommunen, eller andre i Osterøy kommune, ikke trenerer arbeidet. At bruken allerede er bestemt i kommuneplanen forenkler gjør dette.

Det er dessuten slik at ikke alle inngrep i terreng krever nytt løyve eller reguleringsplan når tiltaket har pågått over mange år og tilsyn med driften er ivaretatt av andre instanser.

Jeg viser til pbl § 20-6, hvor det i første setning står følgende:

Tiltak som nevnt i § 20-1, er ikke søknadspliktig dersom tiltaket blir tilfredsstillende behandlet etter andre lover.

I vedtaket om stoppordre er det vist til pbl § 12-1 andre ledd, som har følgende ordlyd:

Kommunestyret skal sørge for at det blir utarbeidet reguleringsplan for de områder i kommunen hvor dette følger av loven eller av kommuneplanens arealdel, samt der det ellers er behov for å sikre forsvarlig planavklaring og gjennomføring av bygge- og anleggstiltak, flerbruk og vern i forhold til berørte private og offentlige interesser.

Denne bestemmelsen legger ansvaret på kommunen.

Når Osterøy kommune har vært gjennom en saksbehandling tidligere, som har munnet ut i notat om avsluttet regulerings sak datert 20. mars 2012, har kommunen tatt et bevisst standpunkt som er bindende for kommunen.

Rådmannen kan ikke ensidig bestemme noe annet. I dette saksforholdet er det åpenbart at det i så fall må være kommunestyret som tar stilling til spørsmålet, og ikke administrasjonen.

Regelen gir ikke grunnlag for å stoppe igangværende virksomhet, men kommunen kan nedlegge midlertidig forbud som da vil gjelde for nye tiltak.

All den tid kommuneplanen låser arealet og bruken av arealet er det svært lite handlingsrom for Osterøy kommune, til å påvirke reguleringsarbeidet. Det vises i denne sammenheng til Rt 2009/354, hvor stans ble kjent ugyldig.

Det avgjørende regelverk er med andre ord minerallovens krav om driftsplan og den aksept Osterøy kommune har vist tiltaket i mer enn 25 år, herunder ved aktivt og så sent som i 2012 å bestemme at kravet om reguleringsplan ikke skal fastholdes, innebærer at saksforholdet ligner på det som er omhandlet i RG 1989/27.

Påstand: Vedtaket om stoppordre oppheves.

Stiegler

5: RETTING AV TILTAKET

Dette spørsmålet handler om å få på plass driftsplan i forhold til Direktoratet for Mineralforvaltning. I denne sammenheng er det en fordel å få utarbeidet en reguleringsplan. Men det er ikke noe absolutt krav.

All den tid det er avklart med direktoratet at reguleringsplan bør utarbeides og arbeidet med dette er igangsatt slik det framgår av punkt 2 mener jeg at tiltakshaver gjør det som er påkrevet nå.

Tilsynsrapport fra høsten 2014 viser at virksomheten drives forsvarlig. Det samme viser avslutningen av tiltaket på nordsiden av fylkesvegen.

Den omfattende bruk Osterøy kommune har gjort av både driften hos vår part og anleggsområdet til knuseverket tilsier også dette.

6: OPPSETTENDE VIRKNING

Det kreves at klagen over stoppordre gis oppsettende virkning. Det vises til det som er påberopt foran, særlig det forhold at Osterøy kommune i 2012 la bort kravet om reguleringsplan, og at dette likevel er påbegynt og at virksomheten har vært i drift i mer enn 25 år, uten klager eller problemer knyttet til de driftsmessige. Virksomhetens lovlighet reguleres nå og administreres av DFM. Dette bør være betryggende også for Osterøy kommune.

Med vennlig hilsen
Advokatfirma Stiegler ANS

Aksel Kayser
Advokat

Kopi:

Fotlandsvåg Maskientreprenør v/ Roger Hartveit